

срєкрогѣ : и скотовете (кыдоха стажаніе) на-господина нашего, шєвѣнь тѣлесата наши, и зємлаѣта наша.

19 Защо ли да погинеме предъ очите твои, и нїе и зємлаѣта наша? кѹпи (и) насъ и зємлаѣта наша за хлѣкъ, и ще вѣждеме, нїе и зємлаѣта наша, раби на-Фарасна : и дай (ни за сѣмѣ) сѣмѣ, за да шѣтанеме живи, и да не умрєме, и зємлаѣта да не шѣтанє пѹста.

20 И кѹпи Іосифъ сичкѣта Егѹпетска зємла за Фарасна : защото Егѹпетанете продадоха секой полєто си, понеже гладїѣта претєгнѹвашє на нихъ : и така зємлаѣта кыдє (имѣтъ) на-Фарасна.

21 А людѣте, премѣсти ги въ градове, ѿ єдинъ край на-предѣлѣте Егѹпетски дори до дрѹгѣа край Егѹпетскїи.

22 Самѣ зємлаѣта на-жрецыѣте не кѹпи : защото жрецыѣте имаха дѣлъ (шпрєдѣленъ) ѿ Фарасна : и гадоха дѣлѣтъ свой, што имъ кєше далъ Фараснъ : заради това не продадоха они зємлаѣта своѣ.

23 Тєгава рече Іосифъ на людѣте : єто, кѹпихъ васъ и зємлаѣта ваша днєсь за Фарасна : єто зємете сѣмѣ, и сѣйте зємлаѣта.

24 И во времето на-секиранїѣте пѣдно, ще дадєтъ пєтѣта часть на Фарасна, а чєтыриѣте части ще вѣдѣтъ за васъ, за сѣмѣ на-полєтѣта, и за хрѣна ваша, и за снѣмѣ што имѣте въ вѣщїѣте, и за хрѣнѣ на-дѣцѣта ви.

25 И они рекоха : ты ны шживи : нека намѣкримє благодѣть предъ господина нашєго, и ще вѣждеме раби на-Фарасна.

26 И постави Іосифъ тєва законъ въ зємлаѣта